



IPMS telde centen in algemene ledenvergadering !



Naar jaarlijkse trouwe gewoonte hield IPMS-Gent begin juni zijn algemene ledenvergadering. Voorzitter Jean-Pierre

Strobbe deed een laatste oproep voor kandidaat nieuwe bestuursleden, maar kon het te langens leste bij het oude team

houden. Hij bedankte dan ook voor het vertrouwen de leden, hun partners en allen die vrijwillig de club hielpen in het voorbije jaar. 2013 is weer een AC-jaar, en dat zal nogmaals plaatsvinden in het VTI te Deinze. De voorzitter nodigde meteen alle leden en sympathisanten uit voor dit evenement op 23 november. Volgend jaar wordt het pas echt speciaal, met het 25-jarig bestaan van de club !!! De voorzitter vestigde nog de aandacht op twee extra wintervergaderingen, met name op vrijdag 18 oktober en vrijdag 15 november en gaf het woord vervolgens aan eerste cententeller van dienst, Willy De Cock. Die somde in groot detail de verschillende ontvangsten en uitgavenposten van het voorbije jaar op en besloot dat de club lichtjes op zijn reserve heeft ingeteerd, vooral door het bedankentje in de WOK-Dynasty, maar dat er een gezonde basis is overgebleven voor een nieuwe AC-organisatie. Tot slot stelde de voorzitter nogmaals dat de club graag zal ingaan op eventuele speciale wensen van de leden. Misschien nog eens een groepsbouw als de Kübel ?

Jeroen Vantroyen bouwde Sdkfz 234/2 Puma met P !

Geheel en al binnen het junithema, met name de letter P, bouwde Jeroen Vantroyen een Puma van Italeri op schaal 1/48e. Hij koos voor het camouflagepatroon van een Tsjechoslovaakse uitvoering. Zodoende bootste hij meteen ook de box-art na. Jeroen lette goed op tijdens de demo van John De Munter en probeerde voor het eerst de camouflagemethode met silly putty. Dat vindt hij nog iets beter dan plasticine. Jeroen maakte echter een foutje: hij plakte eerst af voor het groen, deed dat masker weer weg en plakte vervolgens af voor het bruin. Maar beide afplakkingen sloten niet perfect aan en hier en daar moest Jeroen wat bijkleuren met de hand. Het model is nog niet helemaal af. Jeroen bracht al een



mud wash aan, maar vindt het model nog wat te blinkend. Het zijn zijn eerste stappen met weathering en hij experimenteert er nog wat op los.

Ook de Abrams tank is eindelijk afgeraakt. Jeroen bracht die al een paar keer als Work in Progress mee naar de ipms-vergadering, maar bij de final weathering touch liep het telkens mis. Jeroen slaagde er vooralsnog niet in een realistische zandkleurige wash op te brengen. Hij moest de terpentijnwash al tot tweemaal toe weer van het model afhalen.

Piet Dhanens zegt het met de 'P' van Polikarpov !

Het thema van juni, de letter P, speelde recht in de Russische kaarten van Piet Dhanens, die uitpakte met een vliegveld vol Polikarpovs en een volledige 'entourage', van briefing tot tankbeurten. Om het helemaal druk te maken, toonde Piet ook nog een Kamov autogyro. Men zegge 1940, dus net voor de oorlog ook voor de Russen begon en zij sitting ducks werden voor de Duitse jachtbommenwerpers.



P van Polikarpov

Piet Dhanens bracht voor het P-thema twee verschillende types van de Polikarpov I-16 mee naar Gent. Nog even herhalen: de I staat voor Itribitel, zijnde vliegtuig. Het was voor de Russische designers na de revolutie immers verboden om de eigen naam aan hun designs te geven, vandaar. De I-16 was zijn tijd vooruit: het was volgens Piet de eerste echt operationele eendekker in Europa met intrekbaar landingsgestel ! Een eerste gepresenteerde toestel is een type 28, een model van ICM met een magnifieke motortje. Daarom presenteerde Piet deze I-16 in een motorrevisie-opstelling, d.w.z. met open motorkap, op vleugelsteunen (regelbaar in de hoogte) en met een metalen bol aan het staartwiel om dat op de grond te houden bij een eventuele windstoot. Piet scratchte dat alles bijeen. De motor was, zoals gezegd, mooi gedetailleerd en Piet scratchte er alleen nog een benzinetank bij. Rond het toestel plaatste hij een PARM-1 atelierwagen (op basis van een ZIL-5) en een BZ-35 fueltruck, beide van PST. Hij scratchte ook een werkbank en strooide kwistig benzinevaten in het rond. De Russen boorden de benzine immers vooral per vat aan.

Omgeschilderde Duitsers

Aan de andere kant van het kleine grasveld met Faller-gras, plaatste Piet een I-16 Type 18, met rode motorkap, die men net aan het bijtanken is. Dit model is een Hasegawa. Schuin voor het toestel

plaatste Piet een startertruck, die hij verbouwde, vertrekkende van een – jawell! – Japanse truck. Inmiddels vond Piet een Russisch model en dat zal op termijn de conversie vervangen. À propos, de startertruck draaide de vliegtuigschroeven in gang. Naast de I-16 toonde Piet hoe de piloten van dienst nog snel de laatste openlucht vlieg instructies krijgen, met een scratchbuilt bord erbij. De figuurtjes haalde hij deels uit kits, deels bij Preiser. In feite zijn het Duitse figurines, die Piet omschilderde naar Russen. Bij Preiser vond hij ook een set werktuigen op schaal 1/87e, die echter nog vrij goed pasten bij de 1/72e figuurtjes. Schuin achter het toestel staat de zwarte Russische pick-up, meer bepaald een GAZ M-415, die de instructeur ter plaatse bracht.

Kanonnenvoer

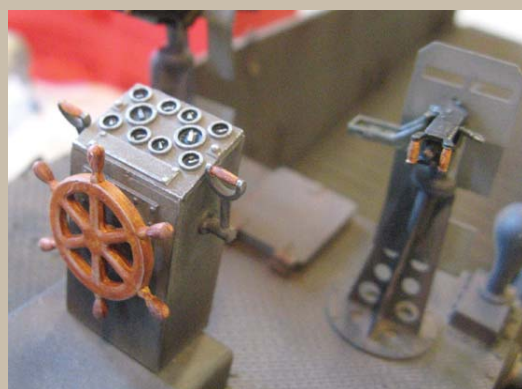
Een beetje druk en luchtig wel, zo'n vliegveld Diorama. Toch vrij realistisch, wist Piet te vertellen. De Russen hadden immers de vooroorlogse gewoonte veel toestellen bij mekaar te zetten op weinig plaats in een veld, zonder camouflagetekens. Het was dan ook niet echt verwonderlijk dat de Duitse jagers en jachtbommenwerpers met gemak tot 1.000 Russische toestellen konden vernietigen in het begin van operatie Barbarossa. Piet omzoomde zijn vliegveld met een afsluiting die hij maakte met evergreen I-profiel, warm geplooid en doorprikt met gaatjes om er de prikkeldraad door te trekken. Zoals ze ook in het echt werden gemaakt, zegt Piet.

Kamov

Om het helemaal vol te maken, bracht Piet ook nog een Kamov A-7 3A autogyro uit 1938 mee. Dit toestel vloog tot in 1942 en werd vooral ingezet voor artillerieobservatie. In het begin kreeg de autogyro ook bombardementsopdrachten, maar met zijn amper 200 km/u was hij een gemakkelijke prooi voor het luchtafweer. Piet bouwde het model van Pobeda. Echter, het resinemodel bleek eerder een gummymodel te zijn, met rubberen vleugels. Een miskoop volgens Piet. De Kamov is wel de enige autogyro die ooit deelnam aan een oorlog. Piet schilderde het toestel in een Russisch groen van Mister Modeller, dat hij meebracht uit St-Petersburg. De Russen gebruikten zo'n 5 of 6 tinten groen dooreen, je kunt als modelbouwer dus nauwelijks missen. Eigenlijk had Piet nog zijn derde I-16 willen meebrengen, maar daar kon hij in zijn kast niet meer zonder brokkenmaken bijkomen !



Patrick De Cock bouwt LCT



Eddy De Cock bouwde E-25 met heel wat fantasie erbij !

E-25

Eddy bouwde een Duitse E-25, een Entwicklungspanzer die alleen op papier bestond. Eric Lebon heeft deze E-types eerder al eens uit de doeken gedaan voor ipms-Gent. Aangezien de tank dus niet echt in actie kwam, voelde Eddy zich vrij om bij de bouw de fantasie beheerst de vrije loop te geven.

Hij veranderde bv. een aantal bevestigingspunten en werkte de tank van Trumpeter zo strak mogelijk af. Op een schop na bleef de panzer dan ook redelijk 'bloom'. Eddy verplaatste ook een lamp met leidingen en fabriceerde wat fictieve opbouw met restjes PE.

Fictie

Ook de camouflage is fictief: Eddy koos voor een driehoekenpatroon, omdat dat eens wat anders was ! Ook het tanknummer is fictief. Toch ruimte voor een klein detailke: vooraan op de panzer bevestigde Eddy een hoefijzer uit PE, een stuk dat hij vond in de Verlindenset voor de Kübelwagen. Nog een weetje: de rail aan de zijkant van de E-25 dient om de antenne daar veilig plat in te leggen. Ook de spatborden en roosters zijn uit PE. De uitlaat heeft Eddy geroest met MIG-poeder en op de tankkas bracht hij uitbundig het pigment 'Russisch stof' aan, dat hij fixeerde met terpentijn. Deze fixeerjob was in de julivergadering nog niet helemaal klaar. De metalen loopkop deed Eddy met wat zilververf van Vallejo oplichten.

Een tip van François Cnudde: bij de olie verf een beetje zilver voegen en daarmee een wash aanbrengen. Zeker voor 'gegoten' stukken geeft dat realistische resultaten. Horen we daar enige gelijkenis met de vermetaliseermethode van Marc De Pauw ?

Draisine

Eddy bracht ook een Draisine mee, een artilleriemodel met een Panzer III-koepel met kort 50mm kanon. Dit voertuig gebruikten de Duitsers vooral in de Balkan, waar het spoorwegkonvoien moest beschermen tegen aanvallen van partizanen. De kit is een Dragon. Op een foto zag Eddy het camouflagepatroon, maar dan in zwartwit. Eddy probeerde dan ook maar wat uit. Volgens hem hadden de Duitsers immers verscheiden verfleveranciers en verschilden de kleuren dan ook. Bovendien zorgt ook verwerking voor nuances. Weatheren deed Eddy met olijfgroene olie verf van Thalens, met het penseel opgebracht.



Franklin te paard en kar voor PZL-37 met 'P'



Dion Vancuyl kreeg landroverkit via het internet !

Bedankje

Dion Vancuyl bouwde een landrover ambulance van Tamiya op 1/35e. Hij kreeg het model langs het internet van een Engelsman als dank voor zijn deelname aan het forum 'Alpine-start 31'. Dion modelleerde naar het nogal gewelddadige playstationspulletje Motor Storm, een soort Paris-Dakarachtige toestand met racewagens die het niet zo nauw met de regels en de veiligheid nemen. Een kwestie dus van duwen en crashen. Een fantasieproject binnen een thema dus. Zo 'laste' Dion op de landrover versterkingen.

Oefenmodel

Dion zette de bouw op als oefenproject om met de airbrush te leren omgaan. Bijna alles is dan ook gearbrusht. Dion bezit ook een snijprintertje dat figuren kan uitsnijden uit matte plaklagen. Dat is op de markt gebracht voor scrapbooking. Het werkt met transparanten en tape met illustraties. Een en ander kadert in Dions job. De uitsnedes gebruikt Dion als



masks om fijne motieven mee te airbrushen. Een beetje veel werk, maar dat loont volgens hem wel de moeite. Misschien eens voor een demo in de club ?

Interieur

Met de ambulance waagde Dion zich ook voor het eerst aan de uitwerking van een interieur. Zo kon hij inzage in de achterbak van de ambulance bieden. Echt oefenen dus. Voorts bracht hij een soort van golfplaten over de ruiten aan en scratchte hij grilles. Ook bracht hij cip panelen aan, zoals op de Hummer. Met een reactief infraroodstraling zorgt dat voor een vriend-vijandherkenning. Dion gebruikte Tamiya verf.

Diorama

Het diorama zelf bestaat uit een snijplankje met Vallejo Sandy Putty erover, het product dat hij ook voor zijn Fokkerdiorama gebruikte. Met de spatel streek hij dat goedje wat glad zoals in een zandwoestijn. Daarover bracht hij wat zand aan en hier en daar duwde hij er nog een struikje bij in. Hij verfde bij met woestijnkleuren.



Willy Jacxsens heeft zich 'ne keer geforceerd' !

Willy Jacxsens heeft zilver gehaald in de categorie V2 te Moorsele op 7 april 2013, met een Hudson Hornet 1953. Hij heeft zich naar eigen zeggen daarvoor eens geforceerd.

Willy bedoelde de Hudson Hornet voor Hoboken. Maar een accidentje stak roet in de wielen. Er kwam met name lijm op het dak. Bovendien volgde hij Freddy's advies om zijn vertrouwde Humbrol eens opzij te schuiven voor Gunze verf. Maar ook dat bleek een ongelukkige keuze. De zilverlaag bleef alsmaar aan de vingers plakken en kwam dus gewoon los van het model. Dan maar enkele lagen Klir erover. Maar tegen de tijd dat Willy op de wedstrijd uitpakte, bleek het zilver alweer losgekomen. Dan maar zo ingezet, en toch gewonnen !

Het model is anders wel mooi. De Hudson Hornet 1953 is een kit van Moebius Models uit Florida, maar wel made in China! Hudson, een licentieproduct van Chrysler, bestaat al lang niet meer. In de jaren '50 was het nochtans een blitse kar, met 6 cilindres en een top van ongeveer 185 km/u. Willy zag de wagen nog toen hij jong was. De basiskit bevat al een mooie motor, die Willy dan ook graag toonde, zij het niet zonder verfijningen zoals bedrading. Op het internet zocht hij de juiste motorkleuren op, zoals luchtfilters in het rood !

De zetels zette Willy in de satinéverf. Voor het glaswerk gebruikte hij voor het eerst eens Revell Contacta Clear. Dat bleek bij morsen mooi wegwerkbaar met een tandenstokertje en beschadigt het transparant niet.

Willy simoniseerde het model met een autoprodukt. Dat geeft een mooie eindglans en beschermt tegelijk tegen vette vingergers. Echter, ook daardoor loste het zilver weer.

Voor de presentatie greep Willy naar een goudkleurig fotokadertje, waarop hij kleefolie met aluminiumribbels aanbracht. De motorkap hield hij demontabel.

